

Anna Teruel
Campus Universitari
08193 BELLATERRA
Cerdanyola

Benvolguda amiga:

Fins avui no he disposat d'uns moments de relativa tranquil·litat per a escriure-li. El dia 21 del proppassat mes d'abril la meva esposa va sofrir un infart que ens obligà a internar-la d'urgència a la UVI de la Clínica Quirón, on romangué durant tres dies, transcorreguts els quals fou traslladada a la Clínica Sant Jordi. En aquest centre, especialitzat en malalties cardiovasculars, l'han tinguda en observació i tractament fins ahir, dia dos de maig. Ara és a casa, però ha de mantenir un repòs absolut i una vigilància rigorosa, una situació que -a part de l'angoixa- canvia fonamentalment la meva habitud.

Per acabar d'arrodonir-ho, el mateix dia 21 d'abril i en l'intent d'ajudar la meva esposa, vaig caure, amb la conseqüència d'una costella fracturada i una altra amb una fissura. No és pas res que revesteixi una gravetat especial, però causa molèsties intenses i limita molt la capacitat de moviments.

Perdoni'm que li expliqui tot això, que sembla un episodi depriment d'una sèrie de televisió, però he de sincerar-me amb vostè perquè només un conjunt de circumstàncies de força major em podien impedir el goig de compartir la vostra companyia quan em vàreu convidar generosament a fer-ho.

Conservo amb vivesa l'esperança d'una nova oportunitat i, mentrestant, li prego que accepti l'expressió del meu afecte, amb una cordial abraçada. En el mateix sentit, li agrairia que

comuniquès a la seva companya Carme la franca emotivitat
d'aquestes paraules meves.

Pere Calders

Barcelona 3 de maig de 1990